

Da jeg ikke pleier at bruge Ordet for at skjule mine Tanker, og da jeg ikke tillader Noget, at fremsætte denne Sigteelse mod mig, saa maa jeg ogsaa bede den ærede Finansminister, at overveie vel, om denne Sigteelse var vel befoiet. Jeg søgte, ved at tale om denne Sag, at bringe den ind paa dens indre Grund, fordi jeg troede, at jeg derved bragte den ind paa en neutral Grund. Jeg talte ikke om vort Forhold til det yndste Forbund, ikke fordi — og det beder jeg vel bemærket, da det blev noget misforstaaet — jeg jo meget vel anerkjender, og i saa Henseende kan slutte mig, i det Væsentlige om ikke i Alt, til hvad de ærede Rigsdagsmænd for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Rothe) og Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) have udtalt, men jeg troede, at det ikke var nødvendigt paa Sagens nærværende Stadium at gaae ind derpaa, og jeg meente, at overveiede Grunde dog, naar Alt tages i Betragtning, talte for at udvide Toldgrændsen til Elben. De indre Grunde, som jeg troede maatte fraraade os for Diebliffet at gaae ind paa den endelige Ordning af disse Forhold, ere ikke svækkede ved, hvad den ærede Finansminister har fremsat; de ere i mine Tanker betydeligt styrkede ved, hvad blandt Andet de ærede Rigsdagsmænd for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Knuth) og for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) have udtalt. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det vel er sandt, naar den høitæredede Finansminister har sagt, at han saae sig istand til at udvide Toldgrændsen til Eideren, hvor, siger han, tildeels lignende, skjøndt ikke saa store Vanskeligheder vare tilstede; men Forholdet var der væsentlig forskjelligt: Loven kunde strax træde i Kraft, Toldgrændsen kunde strax hæves, Gnevoldsmagten bestod i Slesvig, og Gnevoldsmagten har bestaaet i de første Aar, efter at den Udvipling har begyndt, som fulgte paa Toldgrændsens Ophævelse. Alt dette er nu væsentlig forskjellig med Hensyn til Holsteen. Der ville vi nemlig have raadgivende Provindsialstænder at begynde med, der ville vi efter al Sandsynlighed have besluttende Provindsialstænder at ende eller fortsætte med; de Conflictter, der altsaa kunne reise sig ved Ord-

ningen af Forholdene i Holsteen, opstode ganske naturligt ikke ved Ordningen af Forholdene til Slesvig. Og dog maa jeg gjøre opmærksom paa, at allerede ved Ordningen af Forholdet til Slesvig har man følt det Mislige i, at en lovgivende Forsamling tager en Beslutning, hvis Udførelse er afhængig af Tilfældet, af tilkommende Underhandlinger, hvorover den ikke selv er raadig, ligesom den rette constitutionelle Fremgangsmaade vistnok i Sager af denne Natur er den, at Forsamlingen gjør Alt for at jævne Grunden, men at den først tager sin endelige Beslutning, naar alle Underhandlinger ere endte. Jeg sigter hermed til en Tractat af 14de October 1831, som var affuttet med Rusland angaaende Indførselstold paa sinff Trælast, som nemlig i Slesvig og Holsteen er forskjellig fra den i Danmark. Jeg var ikke Medlem af Rigsdagen, da denne Lov gik igjennem, men om jeg ikke meget feiler, har Forsamlingen ingenlunde troet det muligt, efterat Loven var antaget, at forskjellig Told mellem Danmark og Slesvig kunde bestaae. Jeg vil ikke bebreide den høitæredede Finansminister, at han ikke har været istand til, ved Underhandlinger med Rusland at bortrydde denne Vanskelighed; jeg har erkjendt, og vedbliver at erkjende de overordentligt store Fortjenester, den høitæredede Finansminister har af vor Finansbestyrelse, og navnlig af Toldgrændsens Forskyttelse til Eideren; men det forekommer mig rigtigt nok, at den constitutionelle Form havde budt, at han, naar han ikke var istand til, som han havde forudsat, ved Underhandlinger at kunne udjævne den Toldforskiel, der bestod, maatte møde for Rigsdagen og erklære: Jeg troede, da denne Lov gik igjennem, at kunne ordne Forholdet, men det er ikke lykkedes mig. Det er først nu tilfældigvis, da denne Lov ligesom fremtvinger Erklæringen, at vi erfare, at det ikke er lykkedes. Det, der imidlertid for mig er Hovedsagen, er den Betragtning, at, medens vi, hvor det gjaldt Underhandlinger med Rusland, havde en Magt mod os, som i de senere Aar er optraadt venstabeligt mod Danmark, og som ogsaa ved Arvefølgens Ordning har vist, at den ønsker Danmarks Bestaaen, medens vi nu ved Underhandlinger have for